

Sygnatura akt VI W 3915/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Paweł Chodkowski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2013 roku

sprawy przeciwko S. S. (1) synowi J. i Ł. z domu R.

urodzonego (...) w Ł.

obwinionego o to, że

w dniu 02 października 2012 r. o godz. 17:05 we W. na ul. (...) nie dostosował się do sygnału drogowego tj. przeszedł jezdnię gdy sygnalizator S-5 nadawała sygnał czerwony.

tj. o czyn z art. 92 § 1 kw

I. uznaje obwinionego **S. S. (1)** za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92 § 1 kw i za to na podstawie art. 92 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości **50 (pięćdziesięciu) złotych;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 października 2012 roku S. S. (1) przebywał na ulicy (...) we W.. Podeszedł do przejścia dla pieszych, przez które następnie przeszedł w momencie, gdy sygnalizator emitował światło czerwone. Zatrzymany i wylegitymowany przez funkcjonariuszy policji zachowywała się opryskliwie i odmówił przyjęcia mandatu.

Dowód:

zeznania I. B. k. 30-31;

zeznania M. K. (1) k. 11, 31;

notatka urzędowa k.3.

S. S. (1) ma 63 lata. Jest rencistą.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego

S. S. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach potwierdził fakt przechodzenia przez przejście dla pieszych znajdujące się przy ulicy (...), w miejscu, w którym umieszczony jest sygnalizator świetlny. Stwierdził jednakże, że uczynił to w momencie, gdy emitowany był zielony sygnał uprawniający go do przekroczenia ulicy.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego.

Podstawą dokonanych przez Sąd wyjaśnień stanowią zeznania I. B. i M. K. (2).

Świadkowie ci zgodnie opisali przebieg wydarzeń wskazując na fakt przejścia przez obwinionego ulicy (...) w momencie wyświetlania czerwonego światła dla pieszych, jako bezpośrednią przyczynę podjętej przez nich interwencji. Wskazani świadkowie to funkcjonariusze policji. Pełnili służbę i należycie wykonując swoje obowiązki interweniowali, gdy stwierdzili fakt popełnienia przez obwinionego wykroczenia. Nie było innej przyczyny ich działania, lecz stanowiło ją wyłącznie zaobserwowane naruszenie przepisów prawa. Zgodnie zeznali na czym ono polegało i jak zachowywał się obwiniony. Widzieli je z niewielkiej odległości (ok. 10 metrów), doszło do niego w miejscu i czasie, w którym natężenie ruchu pieszych jest duże (okolice Dworca Głównego PKP, późne godziny popołudniowe), zaś obwiniony był jedyną osobą, która będąc przy przejściu dla pieszych, przeszła przez nie w momencie wyświetlonego czerwonego światła na sygnalizatorze. Zachowanie obwinionego zwracało zatem uwagę, a podjęta przez policjantów interwencja była jego następstwem. Zeznania tych świadków stanowią obiektywną relację zaobserwowanego przebiegu wydarzeń, nie zawierają żadnych sprzeczności i tworzą jednolitą całość. Zostały również udokumentowane w notatce urzędowej sporządzonej bezpośrednio po zdarzeniu. Z tych względów są dla Sądu wiarygodne i stanowiły podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Zeznania L. K. niczego do sprawy nie wniosły. Wprawdzie przed Sądem gotów był on opowiedzieć cały swój dzień, zwłaszcza przebieg wizyty w kolekturze lotto, to jednak w kluczowej dla odpowiedzialności karnej obwinionego kwestii uczciwie przyznał, że nie wie jaki był emitowany sygnał przez sygnalizator, gdy S. S. przechodził przez przejście dla pieszych.

Nie zastosowanie się przez obwinionego do sygnalizatora S-5 nadającego czerwony sygnał dla jego kierunku marszu, wyczerpało dyspozycję art. 92§1 k.w.

Nagminność tego rodzaju wykroczeń na obszarze miasta, miejsce i czas jego popełnienia, to okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając S. S. (1) karę grzywny. Kara ta nie jest nadmiernie surowa, a jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowego czynu, uwzględnia jego sytuację materialną i pozwoli na osiągnięcie celów kary tak w zakresie wychowawczego oddziaływania na obwinionego, jak i w płaszczyźnie społecznej jej oddziaływania. Uzmysłowi również obwinionemu karygodność jego zachowania.

Wiek obwinionego i fakt, że jest rencistą, zadecydowały o wymiarze kary (niższej od mandatu, którego przyjęcie zaproponowali funkcjonariusze policji). Wskazać jednak należy, że pomimo, iż porusza się on o kulach, zignorował elementarne zasady ruchu, służące zapewnieniu bezpieczeństwa pieszych, a zatem również jemu. Demonstracyjnie je naruszył, w obecności wielu innych osób ignorując czerwony sygnał świetlny emitowany na obu sygnalizatorach znajdujących się przy przejściu dla pieszych. Nie liczył się ani z wyrażonymi w Prawie o Ruchu Drogowym przepisami, ani z innymi uczestnikami ruchu.

W toku przewodu sądowego nie wyraził jakiegokolwiek skruchy a w centrum miasta zignorował elementarne zasady poruszania się po nim Nie stać go przy tym było na zwykłe słowo „przepraszam”.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 118§ 1 k.p.w. i przepis art. 616§2 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.